

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

DUBEN 2014

Čemu všemu by se Cimrman divil?

Ke svému zamyšlení jsem si dovolil parafrázovat název akce „Cimrman by se divil“, kterou organizují českolipské turistické oddíly mládeže CHIPPEWA a DAKOTI.

Čemu všemu by se tedy Cimrman divil?

Podivil by se nad množstvím diváků, kteří se v neděli 23. března sešli v Jiráskově divadle, aby sledovali představení oddílů tomíků z celé republiky. Toho dne totiž českolipské divadlo patřilo pouze mladým divadelníkům z turistických oddílů mládeže, kteří se přijeli do České Lípy pochlubit s vlastní divadelní hrou. Jenže divadelní hru musel nejdříve někdo napsat, poté namalovat kulisy, navrhnout kostýmy a hru poté ještě nacvičit. A pak také samozřejmě předvést divákům.

Cimrman by se jistě podivil i nad tím, že se tak stalo již po šestnácté. Ano, již šestnáctkrát vedoucí turistických oddílů mládeže z celé republiky nacvičili se svými

svěřenci vlastní divadelní hru a odhodlali se ji předvést svým kamarádům.

Divil by se tomu, jak děti bez rozdílů věku jsou schopné pobavit sebe i své vrstevníky. Určitě by se divil tomu, jak českolipští tomíci akci skvěle připravili.

Divil by se i tomu, že mladí turisté přijeli i z poměrně velké vzdálenosti a jen cestování museli obětovat celý víkend.

Divil by se i tomu, že ještě dnes existují mezi námi lidé, kteří nezištně věnují veškerý svůj volný čas mládeži. A to vše v době, kdy, přiznejme si, má málokdo čas na to, aby se plně věnoval dětem vlastním.

Myslím si, že je zbytečné psát o tom, která divadelní hra na přehlídce vyhrála, který turistický oddíl má ve svých řadách nejlepšího herce či herečku. O to vlastně vůbec nejde. Mně osobně se líbí, že jsou děti v prima partě vedené skvělými lidmi, že si užívají pobytu v přírodě, poznají, jaké to je, když si musí na výlet samy sbalit batoh. Zkusí si postavit vlastní týpí a strávit

v něm několik týdnů na táboře. Poznají, že jídlo je třeba si uvařit, že večer vás zahřeje oheň, který si sami rozděláte. Zjistí, že postarat se sám o sebe není tak jednoduché. Pokud byste sami chtěli něco takového vyzkoušet, zkuste navštívit TOM CHIPPEWA nebo DAKOTI. Sice se nesečkáte s upíry jako ve Stmívání, ale bude to opravdové a budete mít na co vzpomínat.

Jiří Vosála

Ilustrační foto: Jiří Chour, TOM Veverk

OBSAH

duben 2014

str. 4	8. mezinárodní sraz turistů Josef Kuna
str. 5	Zimní tábor, Jaroslav Lepšík Bobří inovují, Kateřina Frdlíková
str. 6	(Téměř) vše o Sůvách, Jarka Bednářová
str. 7	Delfíni již odemykali! Jindřich Černý Čmoudíci se činili! Rostislav Kašovský
str. 8	Nebojte se rukodělných prací, Martin Strnad
str. 9	Omylpiáda v Čosi 2014, Kačka Klabzubová
str. 10	Hlášení z Ameriky, Tomáš Rada a D. Baráková
str. 11	Expedice na jižní pól, Ajka Podlešná
str. 12	Mikešovo nožobraní, Jiří Lukeš
str. 13	Barevná střelecká smršť, Matěj Chour
str. 14	Protipovodňová opatření ve mlýně jsou ve finále! Kateřina Šejtková, Tomáš Hurt
str. 15	Poděkování oddílu Jarmila Popelářová
str. 16	Apríl, Tomáš Novotný
str. 17	Četli jsme za vás
str. 18	Woodcraft, Ablákela-J. Porsch
str. 19	Rozhovor s primátorkou města Liberec, Proběhla konference KČT, Anežka Klabanová Vlakové kupé v klubovně, Ajka Podlešná
str. 20	Železný tomík slaví dvacítku! Tomáš Novotný Železný tomík, Jindřich Černý Sraz tomíků Olomouc, ústředí
str. 21	Zprávy z ústředí
str. 22	Ohlasy
str. 23	Jarní Kusalínu, Matěj Chour

Tomek Hurt

je novým místopředsedou tomíků

Jedenáctého dubna se v Bechyni konalo zasedání představenstva Asociace TOM. Jedenáctý duben přinesl také střídání na místopředsednické pozici v našem spolku. Jiřího Homolku, který se mnou v tandemu vedl tomíky skoro devatenáct let, vystřídal Tomáš Hurt.

Jiří odstoupil poté, co uspěl ve volbě místopředsedy Klubu českých turistů. Patří mu můj dík za dlouhé roky spolupráce. Dívali jsme se na spolkové dění většinou blízko a shodnou optikou. Naše názory na svobodu oddílů v jejich zaměření a programu, v potřebnosti servisu poskytovaného ústředím, na zbytnost krajských mezičlánků, na nutnost mít síť solidně vybavených a cenově dostupných chat a chalup po celé republice, byly téměř identické. Uměli jsme spolu mluvit o věcech, ve kterých jsme shodu nenalezali, nikdy jsme se nezakopali nadlouho ve svých pozicích.

Respektoval a obdivoval jsem energii, kterou Jirka dával (a věřím, že bude dávat dál) Polaně a Kusalínu či péči o táborové školy konané na Moravě a na rakouských řekách, stejně jako solidní a roky budované kontakty v rakouském a německém jazykovém prostředí turistických klubů.

Jirkova práce pro spolek tomíků rozhodně nekončí. V nové funkci bude mít nelehkou úlohu přispět k udržení ko-rektních vztahů mezi asociací a klubem

a usilovat také o to, aby zájem KČT o spolkovou mládež byl i nadále zohledněn při tvorbě klubového rozpočtu.

S Tomkem (polská modifikace křestního jména Tomáš, kterou nový místopředseda používá od dětství jako výraz vrcholného obdivu k Tomkovi Czeresniakovi, střelci-radistovi z populárního seriálu Čtyři z tanku a pes) přichází do místopředsednické funkce můj blízký spolupracovník, tahoun evropských projektů, aktivní oddílový vedoucí a veskrze populární postava drsného tomického severu. Jeho mládí (čerstvě 30) unese, když napíšu, že člověk nemusí být zrovna táborový řečník a autorita od pohledu, aby si získal respekt okolí pracovitostí, obětavostí a taky třeba tím, že spolehlivě a férově dotahuje svou práci do zdárných a spolku (nejen) finančně prospívajících konců. Možná i proto byla jeho volba, bedlivě sledovaná pohledem paní notářky, jednomyslná.

Tomáš Novotný

KRÁLÍKY

8. mezinárodní sraz turistů

Letos to byl téměř jarní výlet. Sněhu málo, nebo vůbec žádný, ale to se v době přihlašování nedalo čekat.

Pod Kralický Sněžník jako první dojel vlakem TOM Zálesák z Jizerských hor bez lyží. Večer ve čtvrtek dorazil po své ose TOM Čmoudíci z Ostravy s nákladem lyží a saní. Jistě si svoji stopu ve vyšších polohách našli, ale cílů v okolí bylo i pro pěšáky víc než dost. Účast turistů byla velká, ale tomíky zastupovaly jen tři oddíly.

První večer bylo na náměstí v Králíkách slavnostní zahájení. Po uvítání Otou Bourou za pořadatele a po dalších slavnostních projevech nám popřáli pěkný pobyt i dobří duchové hor Krulišák a Rozvodnice. Povedlo se jim rozezpívat celé náměstí. Byla to snad zdejší hymna turistů o dupajících králících.

Ubytování a zázemí bylo skvělé. Měli jsme k dispozici celou školu i s tělocvičnou. Stravování ve školní jídelně fungovalo pro všechny turisty. Dosud vzpomínáme na zeleninové, ovocné a jiné saláty, kterými je prý tato jídelna pověstná.

Za čtyři krásné dny jsme prošli naučnou stezkou těžkého opevnění k tvrzi Bouda. Škoda, že letos nebyla otevřena. Zato byl možný vstup do tvrze Hůrka na okraji Králík a na výstavu betlémů. Navštívili

jsme také rozsáhlé vojenské muzeum a samostatný pěchotní srub „Cihelna.“

Na Horu Matky Boží, jsme se dostali díky vedoucím svitavským Zálesákům, kteří pro nás připravili napínavou detektivní hru. Naším úkolem bylo překazit plány teroristů.

Ti se totiž chystali vyhodit do povětří poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Šifrované dopisy na zajímavých místech města a tajemný telefonát v osamělé budce na náměstí, kam nás dovedl určený azimut. To vše nám zabralo celé sobotní odpoledne. U moderní sochy, nedaleko zimních táborníků na Hedeči se sešly všechny skupiny. Tady u rytíře Franty foukal nepříjemný vítr. Nejdůležitější zprávu jsme nemohli rozluštit a nikoho nenapadlo vzít rozum do hrsti někde v závětrí.

Jako náhodou šel kolem se svojí nápo vědou Shreck ze Svitav.

Měla se hledat časovaná bomba u klášteru redemptoristů.

Našli jsme ji na schodech nejkrásnějšího průčelí.

Na cihlách plastické trhaviny už na rudém displeji iniciačního zařízení naskakovaly poslední minuty. K dalšímu bádání nebyl čas. Po krátké poradě s dalšími skupinami, střihl Pipin z tanvaldských Zálesáků kabel. Bohužel, nebyla to správná barva. Na displeji se objevil nápis BUCH.

Teroristé vyhráli.

Děkujeme svitavským Zálesákům za napínavé odpoledne, za večerní hry a soutěže v tělocvičně i za pěkný závěr srazu, který pro nás připravili.

*Z kroniky TOM Zálesák Tanvald,
vybral a upravil Josef Kuna -Joe*

Zimní tábor

Každý rok o jarních prázdninách vyrazí turistický oddíl Bobři na chalupu ve Vsetínských vrších. Protože ale máme hodně malých dětí a v Beskydech, kde se nám již několikrát stalo, že jsme za celý týden nepotkali ani člověka, je to opravdu divočina, tak jsme se vydali na Šumavu. Tady je pro ty nejmenší přeci jen větší pohodlí a hlavně jednodušší cesta na místo. Skvěle vybavená chalupa ve vesnici Mezhozezy nám poskytla týdenní azyl. PPo sněhu nebylo ani památky, ale to nám nezabránilo připravit zábavný program. Děti se proměnily v obchodníky s koňmi. Za hry, které v průběhu odehrávaly, získávaly natureuráče, za které mohly nakupovat koně a vylepšovat je například o sedlo a tak dále. Trošku hrály roli i drobné sázky na tyto koně. Vítězem se stal ten, kdo získal na konci nejvíc natureuráčů. Samozřejmě jsme taky podnikli různé výlety, přeci jen jsme turistický oddíl. Podívali jsme se na rozhlednu Koráb, která byla zrovna zavřená, ale naštěstí tam byl správce a trochu vliďných slov nám stačilo, abychom se podívali nahoru, kde nás čekal skvělý výhled. Byli jsme na zřícenině hradu Nový Herštejn. Nejlepší zážitek ovšem asi byl v aquaparku ve Kdyni, tobogán, příjemná teplota vody, prostě relax. Pobyt v Mezhozezech jsme zakončili slavnostní večeří,

když jsme objednali pizzu z Domažlic. Ty rozzářené oči dětí, když viděly pizzu na stole, nezapomenu. Potom už jen nastala cesta zpět do náruče maminek a tatínek.

*Jaroslav Lepšík,
TOM Bobři, Ústěk*

Bobři inovují stěhují gauč po náměstí!

Také rádi hrajete netradiční hry? Nás to moc baví a pokud při tom uděláme něco prospěšného, je to ještě lepší.

Ve čtvrtek jsme hráli netradiční hru, při které jsme ze skladu v bývalém objektu kasáren stěhovali nový gauč na naší klubovnu. Cesta to byla dlouhá a náročná, přeci jen z kasáren k obchodní akademii je to 1,2 km. Samotná hra spočívala v tom, že jednotlivé skupinky dětí měly oslovovat náhodné kolemjdoucí a přesvědčit je, aby se na okamžik posadili na putující gauč. Každá skupinka nesla gauč 4 minuty, během kterých měli přesvědčit co nejvíce lidí a po uplynutí času se skupinky vystřídalý. Zpočátku byli kolemjdoucí nedůvěřiví, ale na náměstí měly děti úspěch. Celkem přesvědčily 23 kolemjdoucích.

Nyní máme na klubovně nový gauč a myslím, že si ho budeme opravdu vážit.

*Kateřina Frdlíková-Klíště,
TOM Bobři, Beroun*

(Téměř) vše,

co jste kdy chtěli vědět o Sůvách

Vážení čtenáři, nyní vám zodpovíme zásadní otázky o oddíle Sůvy, na které jste se zatím nestihli zeptat, jelikož o jste o naší existenci neměli dosud tušení. Není divu, řádnými členy Asociace TOM jsme až od ledna tohoto roku.

A nyní nějaká ta seznamovací fakta:

Přestože za sebou máme již téměř devětatvacetiletou historii, je hlavně naší sůví rodiny teprve 26 let, a tak působíme jako oddíl poměrně mladý (a krásný, samozřejmě). Nikdo starší v našem vedení neexistuje. Působili jsme pod jinými organizacemi a na začátku roku loňského jsme si prošli velkou změnou hlavního vedení, čímž dochází k výše zmíněnému paradoxu. Důležité je dodat, že jsme nyní Sůvy spojojené a překypující optimismem.

Naši klubovnu byste našli na sídlišti v Bohnicích (jistě, jen se smějte), kde má naše jméno poměrně silný zvuk. Na akcích pro veřejnost spolupracujeme i s klubem ze slavné léčebny, což je pro obě strany prima oživení: my získáváme k dispozici báječné prostory a přivádíme s sebou za plot léčebny část populace, která sebe samu nazývá „normální“.

Další naší zvláštností je to, že většina našich vedoucích má nebo získává pedagogické vzdělání na vysokých školách. Naštěstí se to prozatím ukazuje jako plus a nejsme gang učitelů na výletě...

Nemáme rádi nudu v Praze, potrpíme si na časté víkendovky a i na schůzkách hrajeme na každé pololetí tematickou hru s legendou, která pak vyvrcholí na našich táborech. Ty pořádáme rovnou dva: jeden týdně o jarních prázdninách a druhý čtrnáctidenní v létě. Celotáborové hry se

snažíme pojímat co nejoriginálněji a zakládáme si na příbězích propracovaných do nejmenších detailů. Nedávno jsme se vrátili ze zimního tábora, kde jsme se stali partou Mexičanů, co se omylem ocitla v Narnii a zachránila vše živé před koncem světa, který prorokovali Mayové. Museli byste jet s námi, abyste se zorientovali. (V létě se chystáme si vypůjčit Holubinky, ovšem ve vlastní úpravě je předěláváme na pololetní hru a celé to kořeníme prvky z Alenky v Říši divů. Mix je to pestrý a těžko předvídatelný.)

Co se týče víkendovek, tak naší specialitou jsou listopadové hororové akce, na nichž nám asistuje i spousta našich kamarádů, kteří se nás v různých rolích pokoušejí sprovodit ze světa a pak sami zmírají naším přičiněním. Jíme tam mozky, bojíme se dojít sami na záchod a nešetříme umělou krví nebo falešnými končetinami.

Ale máme i svou něžnější stránku, neboť drtivá většina našeho vedení je dívčí. Kromě oddílu Sůvy, kam přijímáme holky i kluky od druhé do deváté třídy, máme i oddíl Sůviček, což jsou děti čtyř až sedmileté. S těmi hrajeme pohádkové hry a hezky se o ně staráme, což dokládá i to, že je o Sůvičky tak velký zájem, že jsme letos museli už asi sedm zájemců odmítnout, protože by se nám už nevešli do klubovny. Letos plánujeme pro mrňata uspořádat o prázdninách první ročník příměstského tábora.

Předsedovi naší asociace jsem také slíbila, že se s vámi podělím o milou příhodu. Sem tam se nám podaří stihnout uzávěrku a zaslat článek do novin naší domovské městské části. Dočetl se tam o nás i pan

Vlastislav Toman, který nám koncem roku napsal mail. (Pro ty, komu zmíněné jméno nic neříká, poznamenávám, že je to bývalý dlouholetý šéfredaktor časopisu ABC. A také autor komiksů. Pán moc šikovný, milý a stále čiperný, jak se dočtete dále.) V mailu nás oslovil, že je mu sympatický název našeho oddílu i naše činnost – dokonce nám pochválil oddílový časopis (velká čest!). A nabídl nám, že by nám s manželkou rádi darovali její sbírku soviček různého druhu, pokud bychom o ně měli zájem. Protože v klubovně takovou sbírku skutečně máme, s nadšením jsme souhlasili a manželé Tomanovy pozvali na návštěvu. Nakonec dorazil jen pan Toman, paní musela hlídat vnoučata, ale bylo z toho setkání skutečně příjemné. Naš host nás všechny mile překvapil svou vitalitou (ročník 1929 – považte!), obdaroval nás skvostnými přírůstkami soviček do sbírky a v přátelském hovoru o oddílových strastech i radostech s námi pobyl asi hodinu a půl. Když jsme se loučili, slíbili jsme si, že se nevidíme naposledy. Můžeme se tedy chlubit, že máme patrona váženého, jako jen tak kdejaký oddíl nemá!

Toto již bude muset stačit pro orientační představu o tom, co jsou Sůvy zač. Ještě o nás uslyšíte, věrte mi. Jsme hodně nadšení a pro oddíl zapálení. A to nejen my, dospěláci, ale i sůví děti, které jsou pro nás těmi nejlepšími dětmi na světě. V současnosti nám všem oddíl funguje jako druhá rodina, kde jen není úplně vždy jasné, kdo jsou rodiče a kdo děti.

Jarka Bednářová,
TOM Sůvy, Praha 8

Delfíni již odemykali!

Brzký nástup letošního jara „probudil“ ze zimního spánku tomíky z vodáckého oddílu Delfin Litoměřice. Těšili se, že vyrazí na vodu a užijí si nejen vodácké zábavy. Předtím však bylo nezbytné odemknout vodu.

Tradiční akce s partou bezva lidí byla připravena na 15. března. Koho neodradilo ochlazení a silný vítr, přišel si opět buřtíka, zahrát hry (letos zastřílet ze vzduchovky), popovídat a pochopitelně poslechnout vodákovo vyznání:

*Možná trochu narychlo,
odemykání jsme připravili,
sluníčko již hezky hrálo,
hodně jsme se natěšili.*

*Celý týden a ještě včera
padaly i rekordy teplotní,
avšak počasí trochu jiné
přiválo ráno sobotní.*

*Že nějaká zima ještě přijde,
to jsme trochu tušili,
ale že to bude takhle rychle?*

To jsme těžko věřili.

*Je však dobře, že jste přišli
a předpovědi se nezalekli,
na první plavbu jsme vyrazili,
no prostě jsme nevyměkli.*

*A tak by to mělo být,
sportovec by se neměl nechat odradit!*

*Ale ukázat že se nebojí,
ba naopak, k akci se připojí.
Máme taďy přátel mnoho,
tak dáme se do toho.*

*Klíčem vodu odemkneme,
už se zimy nelekne,
na sezónu se připravíme,
co čeká nás, již dobře víme.*

*Otáčejme tedy klíčem,
však nespletme ho s rýčem!
to bychom to zvorali,
i Neptuna tím našťvali.*

*Ponořme klíč do vody,
povolíme západy,
10 krát jistě šplouchne,
však raději to počítejme*

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

*Ještě hlasivky si připravte
3x AHOJ rádně nahlas pozdravte:
AHOJ, AHOJ, AHOJ*

*Již můžeme plout vesele,
radujeme se přátelé.
Naplánujeme i další akce,
snad proběhne všechno hladce!*

Akci si užili nejen vodáci z pořádajícího oddílu, ale připojili se i další příznivci ze Slavoje Litoměřice (jachtaři a horolezci) a hasičští dobrovolníci z Litoměřic. Každý si odemykání vody užil. A aby ne, všichni jsou nějakým způsobem s vodou spojeni. Řeky jsou volné a těšíme se na další akce.

*Jindřich „Dýda“ Černý,
TOM Delfin, Litoměřice*

Čmoudíci se činili na haldě Ema

Každoročně se ostravští tomíci (členové turistických oddílů mládeže) podílejí na čištění turistické trasy KČT v rámci naučné stezky Halda Ema. V loňském roce to byly oddíly Trčítka + Dvojka, letos opět vyrazili Čmoudíci společně s rodiči a také se společností Nová Akropolis (děkujeme!). Na konci celodenní šichty byla nejenom dvacítká plných pytlů s odpady, ale také dvanáctka vyčištěných a nově natřených stojanů a panelů naučné stezky. A některé dostaly od vandalů pořádně na frak, bylo třeba čistit, vrtat, šroubovat, měnit polykarbonáty, brousit... A protože se vyplnila předpověď počasí a zamračené nebe spustilo déšť, ukázala se ostravská kultovní halda v tajemném kouří.

*Za TOM ČMOUDÍK Ostrava
Rostislav Kašovský
www.cmoudik.cz*

Nebojte se rukodělných prací

PRVNÍ DÍL

Hlavním cílem turistického oddílu není pouze turistika samotná, ale výchova a vzdělávání dětí a mladých lidí v různých oblastech. Některý oddíl se zaměřuje více na pohybovou aktivitu, jiný se věnuje třeba dramatické činnosti. Turistika je jen jedním z mnoha nástrojů, které využíváme. U nás se již dlouho věnujeme rukodělným činnostem. Naplňují naše odpočinkové chvíle na tábořích, zpřijemňují nám některé zimní schůzky a hlavně rozvíjejí trpělivost, estetické cítění, manuální zručnost a jemnou motoriku. Taký představitelství, tvůrčí schopnosti a celkovou kreativitu. Pokud pozveme i rodiče, budují se drobné pavučinky vztahů mezi oddílem, vedoucími, členy a hlavně jejich nejbližším okolím.

V tomto roce se v čísle Tomíka vždy seznámíme s rukodělnou činností, kterou mám vyzkoušenou s dětmi. Je zajímavá

a pomocí textu a fotografií vám přiblížím, jak na to. Přidám tip na knihy, odkazy na weby, kde jsou podrobnější návody a ukázky možných variant.

Dnes bych vám rád představil jednu techniku batiky. Studenou techniku Tie Dye.

TIE DYE

Jak je vidět na fotografiích, není potřeba se omezit jen na tvoření různých skvrn, spirál a pruhů, ale lze vytvořit i obrysy a obrázky jako kytara, lebka, list a další.

My si dnes popíšeme výrobu batikovaného trika s motivem barevné spirály.

Co budeme potřebovat:

- Igelit na přikrytí stolu
- Tričko
- Rozprašovač vody
- Gumové rukavice
- Mikroténový sáček
- Gumičky nebo provázky

Které barvy jsou vhodné na Tie Dye? Mám zkušenost s barvou na studenou batiku od firmy Magicolor za cca 97,- Kč za 450g, která by měla vystačit na asi 5 triček velikosti XL. Vyhovují mi hlavně tím, že se již nemusí nijak ustalovat a jsou přímo v aplikační lahvi. Pro začátek budou stačit tři barvy: modrá, červená a žlutá.

Nejprve si připravíme prostor, tedy přikryjeme stůl, nachystáme si mikroténový sáček, navlečeme rukavice. Barvy protřepeme. Můžeme také vytvořit ze základních barev jinou – např. zelenou či fialovou (smícháním základních barev). Barvy poté nalijeme do aplikátoru, nejlépe injekční stříkačky (obr. 1).

Nejprve si triko rozprostřeme, rozprašovačem z obou stran navlhčíme. Rozmyslíme si, kde chceme mít střed naší spirály a tam uchopíme triko mezi prsty. Pak stáčíme prsty tak, aby se triko začalo namotávat jako na obrázku. Stočené triko pak omotáme provázkem, nebo navlečeme gumičky do aspoň šestiramenného kříže (obr. 2 a 3).

Na triku jednotlivými barvami vybarvíme výseče jako dílky pizzy. Když máme nabarvenou jednu stranu, triko obrátíme a na druhé straně uděláme totéž. Dbáme, abychom žlutou dávali na místo, kde máme z druhé strany také žlutou, atd. Nakonec obarvené triko strčíme do mikroténového sáčku, zavážeme a nejlépe na 24 hodin odložíme do místnosti s pokojovou teplotou.

Druhý den triko vyjmeme, vypláchneme a ve vlažné vodě vypereme (obr. 4 a 5).

Když nám z trik již teče čistá voda, je správný čas je pověsit a usušit.

Jako každou batiku musíme dále prát tričko do 40 °C. Pokud chceme mít pěkné barvy opravdu dlouho, pereme v ruce.

Na dalších dvou obrázcích je pak vidět triko zepředu a zezadu. Lze samozřejmě volit i další možné vzory, pruhy, stříkanice. Záleží na fantazii a na zručnosti. Jak je vidět na úvodní fotce, lze nabatkovat na triko například elektrickou kytaru.

(obr. 3)

(obr. 5)

(obr. 2)

Kniha:

- Pánková J. (2009), Batika, Tie – Dye, 1. Vydání, Praha: Grada

Videonávody:

- <https://www.youtube.com/watch?v=PbjWkiQ5DtI>
- <https://www.youtube.com/watch?v=Aah49Zda0bA>
- <https://www.youtube.com/watch?v=42ednHR6Mno>
- <https://www.youtube.com/watch?v=sl7mOF4ZJo8>

Nezbývá víc, než popřát práci zdar!

*Martin Strnad
TOM Maracaibo, Trinec*

(obr. 1)

(obr. 4)

Omylpiáda v Čosi 2014

Byla první únorová neděle. Sešli jsme se na Západním nádraží u nás, v Ústí.

Odevzdali jsme všechnu bagáž vedoucímu k autu a s velkým nadšením jsme se odebrali do vlaku.

Ve vlaku dostaly děti „rozřazovací“ testík, podle kterého měly poznat, jakou budou mít letošní dlouhodobku. Ve Všetatech, kde jsme přestupovali na vlak do Tanvaldu, se konečně všichni dozvěděli, co že to budeme na jaráku provádět.

„Milý omylpionici, ano, omylpionici, naše dlouhodobka se bude odehrávat v Daleké Čosi, těšte se, bude to zábava,“ zazníval na nástupišti Zuzčin hlas.

Když jsme po úmorném putování konečně dorazili na chatu, ubytovali jsme se a šli jsme se kouknout, kde že to budeme celý týden lyžovat.

Večer jsme oficiálně zahájili Omylpiádu v Čosi. Zapálili jsme omylpijský oheň (velkou svíčku) a pustili jsme si naši hymnu (We are the champions).

Celý týden jsme chodili všichni zdomonalovat naše umění na lyžích (našlo se i pár odvážlivců, kteří to rozjížděli na prknech), až jsme nakonec všichni odpadli únavou.

O volném dni, který nastal ve čtvrtek, jsme se vydali pod mamuták (obr lyžařský skokánek) a pak jsme pokračovali k Mumlavským vodopádům. Byla to velmi zajímavá a vcelku namáhavá trasa, jelikož nás všechny zaskočil všudepřítomný souvislý povrch ledu, po kterém jsme se škrábali až k velkolepé vodní nádheře.

Během týdne měly děti hned několik příležitostí, kde mohly ukázat v čem vynikají a co jim i příliš nejde. Řeč je například o již tradičním smyslovém šestiboji, nebo

soutěžích na dlouhodobku – hůlkový hokej, petang, závody ve psím spřežení (kde si samy děti mohly vyzkoušet, co to je, být členem psí smečky), vymyšlení si svých vlastních, originálních států, jejich znaky a několik originálních informací a mnoho dalšího.

Poslední den naší velkolepé omylpiády se vyhlášovalo a oceňovalo. A že toho nebylo zrovna málo. Vyhodnocovalo se téměř všechno – kdo jak si uklízel, jak si každý jednotlivec vedl v šestiboji.. A nakonec se také vyhlášoval vítěz. Vítěz celé omylpiády. A tento úspěšný tým dostal hodnotné ceny, a aby toho nebylo málo, dokonce si zasloužil jedinečné zlaté medaile!

Gratulujeme.

Všichni jsme si tábor užili a už se těšíme na další dobrodružství, co někdy příště společně zažijeme!

*Kačka Klabzubová
Zuzka Kadlecová
TOM Kola Waštěpi, Ústí nad Labem*

Hlášení z Ameriky

Po krátké odmlce opět zdravíme z Ameriky a navazujeme na články v předchozím vydání Tomika.

Tak jsme projeli Patagonii. Stopem. Po asi deseti měsících cestování a organickém farmaření v Argentině a blízkém okolí jsme se konečně dostali do končin, kvůli kterým jsme vlastně do Ameriky vyrazili. Patagonie je obrovský kus země (rozlohou asi 13 Českých republik) na samém jihu amerického kontinentu, o který se ne zrovna přátelsky dělí Argentina a Chile. Dříve se dělily také různé domorodé kmeny, které se však Argentincům a Chilanům podařilo, v honbě za ziskem a slávou, téměř vyhubit. Dnes tak alespoň památky po nich příjemně doplňují to, kvůli čemu se do Patagonie lidé z celého světa sjíždějí – nekonečnou, pestrou a divokou přírodu.

Je samozřejmě také spousta důvodů, proč do Patagonie nejedít. Hned ten první, je to setsakra daleko, a když už se tam jednou dostanete, zjistíte, že i v daleké Patagonii je vše daleko – vzdálenosti mezi sousedními městy se zejména na samém jihu počítají ve stovkách kilometrů. Mimo léto je v Patagonii pro neustávající ledový vítr prakticky k nepřežití, leč i v létě vás může překvapit sněhová bouře. A když

počasí dovolí (sezona trvá zhruba od půlky prosince do začátku března), vypraví se do Patagonie všechny ty tisíce lidí, které mají podobný sen jako vy – vidět, zažít, vychutnat si ten pocit být „na konci světa“. Místní infrastruktura na takové davy turistů není úplně dobře připravena a snad i proto jsme v určitý okamžik váhali, jestli ty tisíce kilometrů cestování pustinou za krásnými, leč těžce přelidněnými místy, budou stát za to.

Nenechali jsme se odradit a dojeli až do Ushuaie, města, které se hrdě honosí titulem „nejjižnější město světa“. Dříve trestanecká kolonie, dnes místo, kde lidé platí své životní úspory za možnost výletu na Antarktidu, ti méně movití mohou trávit čas procházením přenádherne krajiny původních lesů, květinami pokrytých strání, ledových řek, jezer a mořských zálivů. Krása střídá nádheru a i ty děsivě vypadající davy turistů se mezi nimi rozptýlí. Jsou, pravda, i místa, kde se davy turistů nerozptýlí, ale přesto stojí za to je navštívit. Národní park Torres del Paine, který je nazýván osmým divem světa a o kterém se vedou spory, zda je nejkrásnějším národním parkem pouze té jižní, nebo rovnou celé Ameriky; ledovec Perito Moreno, na který člověk hodiny a hodiny fascinovaně civí; tristní shluk hotelů, hostelů a restaurací, který by se rád tvářil jako vesnice El Chaltén, odkud však je nádherný výhled na legendární žulový masiv Monte FitzRoy. To jsou ty největší patagonské atrakce, které prostě „musíte vidět“. Ale i bez těchto atrakcí je cesta Patagonií natolik zajímavá, že krásu najdete doslova na každém kroku.

Pro stopaře je tento rozlehlý a odlehlý kout světa doslova rájem. Řidiči tu nemají

moc na výběr, jedna silnice a široko daleko nic. Benzínka jediná po několika stech kilometrech, takže máte jistotu, že všichni zastaví. Především jsou ale lidé opravdu milí a nápomocní, tento způsob dopravy je v Patagonii, na rozdíl od severních argentinských provincií, ještě obvyklý. Zřídka jsme na silném větru čekali déle než hodinu, a během dlouhých cest si vždy příjemně poklábosili, popíjeli tradiční nápoj maté, občas nám dobří lidé nabídli svačtinu, vrcholným zážitkem byl víkendový pobyt na chatě a opékání jehněte.

Strávili jsme v Patagonii příjemné dva měsíce a navzdory občasným noclehům v hostelech jsme si připadali jako oprav-

Expedice na jižní pól

doví dobrodruzi. Zbývá nám ještě měsíc cestování a drobné bilancování je trochu předčasné, ale nešf. Během roční cesty jsme poznali obrovský kus světa, zcela odlišný a v mnoha ohledech příjemnější a tak nějak spokojenější způsob života, než jaký vedeme ve stresu poháněné Evropě. Na cestách i na farmách jsme si osvojili opravdu praktické dovednosti, téměř mimochodem jsme se naučili velmi solidně španělsky. A především jsme si našli nové přátele, mezi místními i mezi cestovateli z celého světa. Těžko říct, zda nás roční cesta po Americe nějak výrazně změnila. Hlavně jsme si splnili cestovatelský sen a přitom zjistili, že plnit si sny, byť to občas přináší četné nejistoty a komplikace, je moc fajn.

Pro zaujaté znovu připomínáme adresu našeho blogu: tradalkazavodou.wordpress.com

*TraDalka
(Tomáš Rada a Daniela Baráková)*

Sněhu jsme se sice nedočkali, ale ani to nemohlo naše expedice na jižní pól zastavit. A tak jsme se i letos vydali na zimní resp. jarní tábor. Tentokrát jsme otestovali novou chaloupku ve Stříbrných Horách.

Hned první den pan správce sice zahlásil, že jsme trochu „hard core“, že jedeme do takové chalupy na zimu, nám však bylo jasné, že se nám tu bude líbit, ať už je zrekonstruováno nebo ne. Naše cesta na jižní pól mohla začít.

První den byli jednotliví účastníci expedice zařazeni do pěti skupin, kde každá skupina představovala jeden expediční stát. Na jižní pól tedy putovaly expedice Ruska, Norska, Velké Británie, Kanady a Francie. Pro utvrzení skutečnosti, že se jedná o státy, každý den vítězný stát zapěl svou hymnu.

Expedice byla mimo jiné protkána mnoha výlety, ať už na Rešovské vodopády, místní zříceniny či do relaxačního tábora v Bruntále. Účastníci expedice tak měli i dostatek času na odpočinek.

Celý tábor by se však neobešel mnoha her, které doplňují celotáborovou tematickou hru. A tak si členové výprav vyzkoušeli boj s tučňáky, zvládli uvařit čaj polárníka, objevili tajemný kámen, hledali vraha Stanice Vostok, stavěli „sněžné“ sochy ze špaget nebo si vyzkoušeli psí spřežení s vajíčkem. O hry tedy nebyla nouze.

Nakonec se na jižní pól dostaly úspěšně všechny expedice, avšak některé po opravdu trnité cestě. Na závěr tedy zazpívali své hymny členové všech expedic. Za celou strastiplnou expedici jim byl odměnou pravý nefalšovaný polární raut.

A naše doporučení na závěr? Nebojte se toho, že nenapadne sníh a nejezděte jen do nových či zrekonstruovaných chalup. I ty staré mají své kouzlo. Stříbrné Hory nevyjímaje.

*Ajka „Smíšek“ Podlešná
TOM Maracaibo, Trinec*

Pozn. ústředí: Chalupa je od května kvůli rozsáhlé rekonstrukci až do odvolání nepřístupná. Více na www.a-tom.cz

Mikešovo nožobraní

...řizný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Každý řádný, ale možná i neřádný táborník ke svému pobytu v přírodě nutně potřebuje (kromě spacáku, ešusu a časopisu Tomík) také další nezbytnost – vlastní nůž. Může se jednat o obyčejnou, nenápadnou kudličku za pár korun stejně jako o honosný kus z damascenské oceli pocházející z dílny mistra cechu kovářského. Obojí poslouží stejně dobře. Nožů – zavíráků i těch s pevnou čepelí, je nepřeberné množství. Chtěl bych vám některé z nich blíže představit, abyste si mohli udělat obrázek o tom, na co je ten který určen, a také za kolik peněz ho lze pořídit. No a můžeme ten malý výlet do světa nožů rovnou začít.

Pochází z výstroje britského námořnictva z doby druhé světové války a byl vyráběn ještě několik dalších let po jejím ukončení.

Má jen tři želízka, a to: čepel bez špičky, kterou by se dalo poranit, otvíráky na

Britský námořnický nůž

konzervy a lahve a jehlu k zaplétání lan. S otvírákem se dají velmi dobře otevřít plechovky s dlouhou rovnou stranou (například některé konzervy s rybičkami), u kterých máme se současnými otvíráky občas problémy. Otvírák byl vymyšlen tak, aby dokázal otevřít i plechovou krabici s lodními suchary či municí.

Z mezistěny mezi nožem a otvírákem vyčuhuje ploška šroubováku, střenky jsou z umělé hmoty a dále je zde závěsné oko.

Materiálem, ze kterého je nůž zhotoven, je ocel s vysokým obsahem uhlíku, což znamená, že jeho ostří se sice dobře brousí, ale také může lehce zrezivět.

Nožik samotný je poměrně robustní, a proto je dost těžký. Hmotnost: 138 g, délka zavřeného je 96 mm délka otevřeného je 162 mm, samotná čepel měří 66 mm. V současné době je nůž vyráběn v pozměněné podobě, je celý, včetně střenek, z nerezové oceli, čepelka je z tenčího materiálu a otvírák má jiný tvar.

Tomu, kdo po tomto noži zatouží, nalezne jej zapátrat na internetu v sekci prodejen Army shopu. Cena je zde různá, pohybuje se v řádu několika stovek Kč.

Nůž severského typu

Jde o ruční práci – uhlíková čepel je dílo pana kováře Jaromíra Kotěry ze Smiřic, jedná se o takzvanou ocel k zušlechťování (pro metalurgii 12060), která je po zakalení sice tvrdá, ale zároveň i houževnatá. To, že je čepel dvoubarevná, je způsobeno druhem zakalení. Jde o takzvané parciální kalení, při kterém je břit čepele zakalen víc, než její zbytek. Po zakalení pak byla čepel vyleptána. Rukojeť nože je z ořešáku.

Pouzdro je toulcové, schová se v něm převážná část nože. Díky takovým pouzdřům měli na drsném severu lovci a rybáři u sebe i v mrazech a vánicích použitelný nůž a ne kus čehosi obrostlého ledem. Použitá ocel je uhlíková, takže při špatné péči by mohla reznout. Odměnou za patřičnou péči je ale vyložené jedovatá ostrost. Cena nože přibližně 2000 Kč.

Z celé této řady se dnes vyrábí jen nůž Solo a Solo+. Jak název napovídá, Solo je vybaven jen jednou čepelí a Solo + má navíc vývrtku. Materiál čepele je kvalitní nerezová ocel. Asi nejvíce vyrobených nožů této řady bylo typu Trooper pro civilní trh a jeho varianta GAK (German Army Knife) pro německý Bundeswehr. Tyto nože mají čepel, pilku s otvírákem, šídlo a vývrtku.

Victorinox řady 108mm-Safari

Nože se od sebe odlišovaly jen střenkami. Zatímco nylonové střenky na Trooperech byly barvy olivové nebo červené s ploškou pro vyrytí nějakého označení (třeba jména), GAK byl vždy zelený s vylišovanou německou orlicí. V dalších verzích se objevily další čepelky, nebo ze hřbetu mizela vývrtka a šídlo. Nejtypičtějším nástrojem této řady však byla pilka s univerzálním otvírákem na špičce. Ano, skutečně funguje na konzervy i korunkové uzávěry lahví. Na tomto nástroji se později objevil i pilníček na nehty, je to ta zdrsňená plocha na pilce nože v parohových střenkách. Onen podivný plíšek u pilek je chránič ostří pilky, neboť vězte, že opravdu ostrá je. Jedinou nevýhodou těchto nožů je absence jakékoliv pojistky čepele.

Na obrázku jsou dva GAKy - jeden v původním provedení, druhý v parohu a Mause, který má o jednu velkou čepel více. Totožný byl Walther s černými střenkami. Obě zbrojařské firmy si nože nechaly vyrobit jako dárky pro zákazníky při koupi loveckých pušek. Omezené množství se dostalo i do volného prodeje.

Ještě jedno upozornění: v různých army shopech občas ještě na nějaké nože GAK narazíte v cenách zhruba od 250 korun, ale je nutné si nožik dobře prohlédnout, neboť nový už asi jen tak neseženete. Zároveň je dobré vědět, že stejně vypadající nůž pro Bundeswehr vyrábělo asi 12 firem současně a kvalita se dost lišila. Opravdu dobré byly nože od firem Victorinox a Adler, ostatní firmy byly horší materiálem či zpracováním.

Bahco

Známý nůž s pevnou čepelí, je oblíbený jak pro jeho vlastnosti, tak pro sympatickou a nepřehlédnutelnou barvu. Tento nůž už dokáže naporcovat i pořádný špekáček nebo dokonce pecen chleba. Díky použité nerezové oceli se směle můžeme pustit i do jablíček, brambor a citronů, které by nám na uhlíkové oceli vytvořily patinu a dost možná i lišku zrzavou. Použitá ocel je poměrně tvrdá, takže dobře drží ostří, ale současně se dá i dobře ostřit. Do paciky běžného tomíka rukojeť pasuje celkem dobře a problém s ní nemáme ani my ostatní, s většími tlapami.

Výrobcem, ač to tak nevypadá, není Bahco, ale švédská firma Mora. A tak, zatímco Moru Clipper v obchodě pořídíte za cenu kolem čtyř stovek korun zdejších, Bahco vás při stejné kvalitě vyjde cenově na polovinu, tedy přibližně 200 Kč. Použité materiály jsou stejné, rozdíl je jen ve vyraženém nápisu.

Ještě míry a váhy: hmotnost je příjmených 76 gramů, celková délka činí 218 milimetrů a z toho na čepel zbylo celých 10 centimetrů.

Jiří Lukeš – Mikeš,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

Barevná střelecká smršť

„Tuhle klučiči zábavu prostě nechápu, střílet po sobě jako blázni...“

...
„Vzhůůům! Fššshuch! Trrrrd! Trrd! Děleėj, střílej, střílej! Hele ho! Trrd! Trrd! Chaháá, mám ho! Já ho trefila! Juchů, to je bomba!“

Zábava se prý dělí na ryze chlapeckou, čistě dívčí a smíšenou. Stejně jako hračky. Panenky jsou pro děvčátka, s koníkem si mohou hrát všichni, ale pokud se budete rozplývat nad technickou promyšleností a odpružením autíčka na dálkové ovládání, dobře se rozhlédněte - někde poblíž bude zcela jistě stát alespoň jedna větší či menší slečna vrtící nechápavě hlavou a protáčící oči k nebesům. „Ti kluci...“

A my ty naše vzali na paintball.

Pytlovitě maskáče, nepohodlné helmy přes CELOU hlavu, neprodyšné chrániče a stále opakované očekávání, že když „to dostaneš“, tak, ano, minimálně to slušně štípne. A asi čkej také nějaké modřiny... Leckterá z dívek si sobotní odpoledne zkrátka dokázala představit daleko pří-

jemněji než pobíháním mezi zákopy „jako pako“ a čekáním na odstřel jako králík ve své jamce.

Ale vše bylo jinak.

Barevné kulíčky svištěly vzduchem, adrenalin zahnal všechny prvotní obavy a kdo neviděl onu nelíčenou radost v dívčích očích, když „někoho sundaly“, těžko by uvěřil. Byla to opravdu zábava. A pro všechny. Dívky odjžděly unavené, ale s úsměvem na lících.

Také vyražte bořit předsudky a stereotypy! My budeme příště vyrábět náušnice a brože.

Pfffrrr...

Matěj Chour,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

Projekt protipovodňových opatření v Oparenském mlýně je ve finále

Máme za sebou skoro rok a čtvrt od začátku projektu Protipovodňová opatření u Oparenského mlýna. Tento projekt byl podpořen v rámci Programu Cíl 3/Ziel 3, který je spolufinancován z ERDF. Průběžně jsme na [www stránkách asociace](http://www.strankach.asociace.cz) i zde, v Tomíkovi, informovali, jak se dílo daří, zidky rostou, náhon se opravuje do původní podoby a mladí tomíci i saští přátelé se na díle podílejí pomocnou rukou. Nyní při

uzávěrce Tomíka jsme těsně před koncem (projekt končí 31. 3. 2014).

Dnes již můžeme napsat, že na mlýně vzniklo vodní dílo, které nejen ochrání zrekonstruovaný mlýn před dvacetiletou vodou, ale také ukáže návštěvníkům, jak vypadá mlýnský náhon, jak putuje voda přes vantroky na mlýnské kolo, načež zmizí v podzemní šachtě. Vše dohromady tvoří nedílný celek, který již tak malebný

mlýn ještě zkrášlí, o praktické funkčnosti ani nemluvě.

Samotná stavební část trvala téměř tři čtvrtě roku a výrazně změnila ráz okolí mlýna. Nejen že došlo ke zpevnění břehu potoka podél mlýna, ale tam, kde ještě nedávno rostl náletový les, je dnes obnovená zadržovací nádrž s nadzemní částí náhonu. Na Milešovském potoce vznikl rozdělovací objekt, nová malebná zastávka na cyklostezce vedoucí údolím. Šikovný truhlář přes zimu zbudoval obří mlýnské kolo, které bylo v době závěrky Tomíka těsně před zavěšením. Až na mlýně bude opět klapat mlýnské kolo, to bude pokoukání!

V rámci projektu proběhly dvě brigádnické akce, kdy mladí tomíci spolu s německými kolegy ze saského Erzgebirgsvereinu pomáhali při lehčích úpravách terénu, sečení trávy či zpevňování břehů.

Projekt „Protipovodňová opatření u Oparenského mlýna“ byl podpořen v rámci programu Cíl 3/Ziel 3 na podporu přeshraniční spolupráce 2007–2013 mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko, který je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj (ERDF).

Nejvíce pomohla srpnová brigáda, která připravila místo pro samotné zahájení stavebních prací.

Jen co se zazelená čerstvě vysetá tráva, proběhne 8. června slavnostní spuštění kola a vodních hrátek. Hrátkami rozumíme model mlecího zařízení a obří mlynářské pexeso, které díky jinému evropskému projektu dokončuje v těchto dnech Ivo Skoček a jeho kolegové. Zkraje června je tedy na co se těšit.

První proudy Milešovského potoka tak proplují protipovodňovým systémem a když vodník dá, tak se roztočí i mlynářské kolo! Těto slávy se zúčastní nejen iniciátoři projektu, ale také četní pozvaní hosté.

Kateřina Šejtková
a Tomáš Hurt

Poděkování členům oddílu TOM z Frýdku-Místku

A víte zač?

Za překrásný výlet na Lysou horu, který připravili vedoucí oddílu dne 29. září 2013 jako dárek k mým narozeninám.

Byla krásná slunná neděle. Přijelo auto, které mě odvezlo na Lysou horu. Tam už čekali členové oddílu od zakládajících až po ty nejmladší, kteří už dnes v oddíle pracují. Společně jsme vzpomínali na krásné chvíle trávené na schůzkách, na táborech a výletech za poznáváním naší vlasti.

Děkuji všem,

*Jarmila Popelářová,
členka oddílu*

Pozn. oddílu:

**Jarmila Popelářová je čestnou členkou našeho oddílu Tuláci ve F-M, která tento oddíl v roce 1972 (tj. před 42 lety) založila.*

***Povolení k výjezdu na Lysou horu bylo zajištěno.*

APRÍL!

Apríl je královským dnem potouchlíků. Otevírá dvířka obrazotvornosti, která v nás dřímá. Slova či skutky, na které bychom v jiný den ani nepomysleli, nejsou najednou tabu. Může se přehánět, vytáčet, napalovat, ano i zjevně a bezostyšně lhát, fabulovat, může se prášit, kecat a oblbovat. Bulíky se věší na nos ve veletuctech. Škodolibost kvete. Pánem dne je baron Prášil. Slovem omilostnění je slovo „april“ a jednička v dubnovém kalendáriu.

Když prvního dubna dopoledne vyskočila z monitorů mnoha tomíků, skautů, woodcrafterů a dalších slušných lidí zpráva o tom, že fúze Junáka a Asociace TOM se blíží svému úspěšnému završení, zalapalo pár lidí po dechu.

Naše účetní a dobrá duše Alice byla uvedena ve zmatek absolutně. Zprávu nečetla, nevěděla nic. Když po obědě volala skautskému ekonomovi Bořku Slunéčkoví a on se jí zeptal, jestli volá kvůli budoucímu spojení a zda chce řešit ekonomiku nového obřího spolku, opravdu zalapala po dechu.

Vtipálka to povzbudilo a pokračoval dál.

Starosta Roztok dostal důvěrnou smysku, že jeho někdejší sekretářka, se kterou se rozloučil ve zlém, chce na kandidátku hnutí Sakura, současných starostových spojenců. Starostu to rozhněvalo a zamžilo se mu před očima. Slovo apríl přijal s úlevou.

Vůdcové několika významných spolků si v textové zprávě přečetli o zaručeně věrohodném personálním zemětřesení na Ministerstvu školství.

Mělo jít o vyřazov dobrého a slušného úředníka a mělo to být tutové. Šéfa skautů vyděsila zpráva natolik, že se vypravil na výzvědy k Ondřeji Šejtkovi, našemu vyslanci u České rady dětí a mládeže. Ten ho pár minut nechal žít v bludu a pak mu vyjevil, odkud vítr fouká. Vrchní skaut vyslovil nepublikovatelné a ulevilo se mu.

Jedna z kolegyně pracujících na ústředí byla upozorněna, že má na botě...ehm...svinstvo. Vykřikla hrůzou, protože je čistotná a něco takového by nelibě nesla. Neměla tam nic. Byl to apríl docela primitivní, ale počítá se, ne?

Dvě malé dcery tomíka Josefa V. byly oblouzněny přímo ve svém domě tvrzením, že venku na prahu leží mrtvý datel. Větší, devítiletá, odmítla tento fakt vzít na vědomí a poklepala si na čelo. Menší vyběhla v očekávání ptačí mrtvolky radostně před dům. Našla místo datla bonboniéru a vtipálkovi odpustila.

Ředitel odboru mládeže jednoho centrálního úřadu se zaradoval z příjemné zprávy, že dlouhodobá snaha zástupců České rady dětí a mládeže o navýšení roz-

počtu určeného k rozdělení spolkům dětí a mládeže nevyšuměla tentokrát do ztracena. Třicet milionů se počítá! Ministr je pašák! Pan ředitel pisateli pěkně a přátelsky poděkoval.

Bylo by to vážně pěkně, jen datum v kalendáři z téhle vynikající zprávy udělalo, jak jinak, šprfouchle. Promiňte, řediteli.

Devítiletá Eliška B. obdržela večer krátkou textovou zprávu s tvrzením, že se její želvě, deponované dočasně na ústředí, narodily čtyři malé želvičky. Dítě se podle tvrzení svého otce, někdejšího spolkového ekonoma a seriosního člověka, vzepřelo zprávě uvěřit a odmítlo ji slovy: „Nevěřím, nevěřím, s kým by to asi tak měla!“

A tak den kratochvilně pokračoval. Vzduchem létaly zprávy o nečekané graviditě jistých dam, o tom, že se ten či onen vzdal v nadcházejícím klubovém klání kandidatury, o převratu v roztocké škole atd atd.

Stavbyvedoucí mlýna v Oparně dostal pokyn, aby nechal předělat nájezd do dvorku mlýna a pět minut byl ve stavu toho nejtěžšího koprnění. A až s podivem, jak jsou dospělí důvěřiví.

Náš vtipálek přišel pozdě večer docela spokojen domů. Příjemně zmožen aprílovým dnem usedl ke kávě a ze zvyku zapnul počítač.

Večerní a podvečerní dávka mailů byla obvyklá, tak akorát na přečtení před knížkou a zhlédnutím nočních zpráv. Jedna zpráva se ale vymykala.

Panenko skákavá, ta se tedy vymykala. Psaly Dráždany, Saská rozvojová banka, která financuje náš největší evropský projekt. Povědomá mailová adresa, ze které přicházejí Pokyny s velkým P – doplňte, napravte, upřesněte, dodejte nepřekročitelně do... Nemilosrdná díkce úvodních německých frází a následné české vysvětlení odplavilo všechny vtipky dne, všechen humor a radost z toho, jak kamarádi

v dobrém špačkuji a klejí nad tím, že se nechali nachytat. Vtipálkovi se roztrásla ruka s kávou.

Zhroutil se do prvorepublikového ušáku. Písmena se roztančila a zrudla. Německá preciznost žádný apríl nezná.

*„Vážený pane,
je mou povinností Vás informovat o neohlášené kontrole v rámci projektu „Protipovodňová opatření u Opárenského mlýna“, která proběhla dne 31. 3. 2014 v Opárenském mlýně. Cílem kontroly bylo přezkoumat stav projektu ke dni ukončení projektu. Protokol o kontrole na místě s výsledkem šetření si vyzvedněte na zabezpečeném serveru (odkaz výše).“*

Z důvodů nesplnění jednoho z cílů projektu, viz Oznámení změny projektu z prosince 2013 a přepracovaný rozpočet projektu z ledna 2014) bude zahájeno řízení k nesrovnalosti z důvodu podezření z porušení rozpočtové kázně. Více informací o postupu zadavatele i Lead partnera v otázce sankcí naleznete v Příručce pro realizaci verze 6, strana 172–178 a v Protokolu o kontrole na místě.“

Dopis pokračoval ve stejném úředním duchu. Kolega, který na projektu spolupracuje, měl trvale obsazeno, nebylo možné s ním nastálou situaci probrat. Kontrola, protokol, finanční úřad, odvod, penále...

Nebojte se, milí čtenáři. Saská banka přepadovku neudělala. Tedy zatím. Spolupracovník nakonec telefon vzal, nechal mě dva minuty mrtvičně lamentovat a pak to propíchl. Byl to taky apríl. Oplatili mi, vtipálci pánové Hurt a Šejtka, ty nečekaně jiné stavy svých poloviček. Oplatili mi je královsky, sežral jsem to prvního dubna i s navijákem. Připravili to dokonale, věrohodně a neprůstřelně.

Dobře mi tak. Apríl je přeci královským dnem potouchlíků!

Tomáš Novotný

Zdeněk Šimanovský: Hry pro zvládání agresivity a neklidu

Nekontrolované výbuchy emocí, agresivita dětí a mládeže, stres. Potlačované emoce vyvolávají napětí, nepřátelství a násilí. Naopak agresivita může být i prospěšná, je-li ovládána – pomáhá v rámci pravidel zvítězit ve sportovním nebo jiném klání. A právě k ovládnutí agresivity a neklidu nabízí Šimanovský celou řadu her a činností. Ty umožňují dětem a mladým lidem pojmenovat a vyjádřit emoce, učí je hledat cesty ke společensky přijatelnému uspokojení citových potřeb, pomáhají zmírnit nebo odstranit nadměrné napětí, které děti zneklidňuje a vytváří

prostor pro nedorozumění a konflikty. Náměty jsou děleny podle zaměření na hry aktivizační, uvolňující, koncentrační, poznávací a edukativní. Kniha obsahuje hry vhodné pro děti školního věku, některé však lze využít i pro děti mladší. Je určena všem, kteří se zabývají výchovou dětí a mládeže.

Mgr., Mgr. Zdeněk Šimanovský

pracuje jako terapeut a lektor. Absolvoval dramaturgii divadla, psychologii, výcvik v psychoterapii, systemických konstelacích a řadu kurzů.

Thomas Armstrong: Každý je na něco chytrý

Co znamená pojem „být inteligentní“? V knize Thomase Armstronga se dozvíte, že je to víc, než dostávat ve škole dobré známky, rychle řešit matematické úlohy a naučit se spoustu věcí nazpaměť. Měla by pomoci dětem ve stáří kolem osmého až dvanáctého roku pochopit, „na co jsou chytré“ a jak mohou své přednosti využít k tomu, aby se rozvíjely i v jiných oblastech. Knihu mohou samozřejmě využít nejen děti samy, ale i jejich rodiče a pedagogové. Pracuje s osmi druhy inteligence, jak je formulovala teorie mnohočetné inteligence Howarda Gardnera. Děti mohou zjišťovat, jestli jsou „chytré na slova“,

„hudebně chytré“, „chytré na logiku“, „obrazově chytré“, „tělesně chytré“, „chytré na lidi“, „chytré na sebe“ či „chytré na přírodu“. Čtenář této publikace objeví, jaké má přednosti, kniha také napoví metody, jak se rozvíjet v oblastech, v nichž se mu zatím moc nedaří.

Thomas Armstrong

žije v americké Kalifornii. Má za sebou třicetiletou kariéru pedagoga a řadu knih a článků, v nichž se zaměřil především na rozvoj dětí a teorii mnohočetné inteligence. Kniha vyšla v nakladatelství Portál v roce 2013.

Jan Neumann a kol.: Nejlepší hry do kapsy

Nakladatelství Portál vydalo v průběhu několika let deset dílů Her do kapsy, praktických návodů na realizaci hříček a her. Z neúspěšnějších byl pořízen tento výběr. Zahrnuje hry sociálně psychologické, pohybové a kreativní. Formát je stejný jako u předešlých svazků a název neklame – kniha se skutečně vejde do většiny kapes.

Aktivity nejsou jen obyčejnou zábavou, slouží i rozvoji dovedností či znalostí, může být inspirací pro školní i mimoškolní pedagogy a všechny, kdo si chtějí hrát a přitom se něco dozvědět či naučit.

Doc. PhDr. Jan Neuman

přednáší problematiku dobrodružných her, sportů v přírodě a turistiky na FTVS UK v Praze. Je autorem a spoluautorem mnoha publikací s touto tematikou.

Doc. PhDr. Soňa Hermochová

je psycholožka, zabývá se sociální psychologií, dlouhodobě působí jako vysokoškolská pedagožka. Je autorkou a spoluautorkou mnoha knih.

týpí jako domov

Letní tábor je pro mě i po těch mnoha letech skoro slavnostní událost. Vyvolává ve mně intenzivní pocity vytržení a kontaktu spjaté s velkým množstvím přátel na jednom místě a s přírodou. Už se těším.

Každoročně řeším otázku, co si vzít na tábor a co ne, abych měl co nejméně věcí. Přeci jen základní vybavení – týpí, postel ad. – zabere samo o sobě dost místa. A jelikož jezdíme tábořit s našimi dvěma malými dětmi, je tato otázka ještě palčivější.

Věřím si, že na víkendové táboření bychom byli (bez dětí) schopni odjet s batohy a károu vlakem. Ale na tábor už se musíme stát pravými indiánskými kočovníky a naložit vše do auta. Indiáni by své vybavení těžko odvěkli na zádech bez koní – to jediné mě trochu uklidňuje.

Co si tedy s sebou bereme? Myslím, že do jednoho týpí pro čtyřčlennou rodinu a pro partu dospělých lidí je to víceméně stejný seznam. Až na to vybavení pro děti. Některé věci si můžete zapůjčit až na místě od přátel. Tady je seznam – můžete si ho odškrtnat jako na nákupu.

- týpí
- lining
- dveře
- jehlice
- šňůry
- lopatka
- sekera na štípání
- pila
- třecí dřeva
- křesadlo
- postel – rám a rohož z proutků
- lenošky
- trojnožky na lenošky
- plátna a deky na postel a na zem
- deky na spaní
- bedny z nevydělané kůže a proutěné koše na věci
- trojnožku na vaření
- velký hrnec a poklice
- dva velké kotlíky
- velká konvice
- malá konvice
- pánev
- nádobu na vodu (kbelík)
- obrabečka
- naběračka
- látkové pytlíky na jídlo
- jídlo
- uzavíratelná (dřevěná) bedna na jídlo
- indiánské oblečení – mužské:
 - mokašiny
 - úderka
 - legíny
 - košile
 - kabátek
 - deka kolem pasu
 - spací oblečení
- indiánské oblečení – ženské:
 - mokašiny
 - šaty
 - deka kolem pasu
 - kabátek

- spací oblečení
- hygienické potřeby
- ručník
- zrcátko
- věci, co nejsou potřeba k přežití, ale přispějí ke komfortu a malebnosti:
 - štít
 - luk a šípy
 - šiniovka
 - lakroska
 - ozdoby do vlasů a na krk
 - dřevěné hračky
 - věci na výrobu
 - ad.
- věci bílého muže:
 - fotoaparát
 - ad.

*Hezké táboření přeje
Josef Porsch – Ablákela
ablakela@gmail.com*

ROZHOVOR S PRIMÁTKOU LIBERCE

Mgr. Martinou Rosenbergovou

Přiznávám, že tomíky neznám. Sama jsem se v dětství věnovala spíše zájmovým kroužkům, které se týkaly historie, fotografování a sportu.

Vaše radnice na sebe nedávno upozornila, když uprostřed krymské krize souhlasila s tím, aby na jejím průčelí visela obří karikatura znázorňující autokratického Putina s hitlerovským knírkem.

Jak dlouho jste přemýšlela, zda tuhle věc povolíte? Kdo s ní za Vámi vlastně přišel? Ptám se proto, že mi tenhle počín přišel sympatický a následování hodný a že si myslím, že ne každý zástupce samosprávy by našel odvahu to udělat....

Udělování souhlasu k vyvěšování plakátů či bannerů prochází standardním procesem, a i v případě karikatury Putina jsme daný obsah necenzurovali. Sdružení Dekomunizace jsme tak umožnili vyjádřit svůj názor, což je podle nás v souladu s Ústavou ČR.

S jakými jste se setkala ohlasy, paní primátorko? Tisk přinesl zprávu o tom, že jste byla atakovaná nenávidnými maily...

Samozřejmě, že celá akce byla vnímána velmi rozporuplně. Je pravdou, že jsem dostala několik výhrumných emailů, ale na druhou stranu musím říci, že těch lidí, co mi psali, že mi drží palce, bylo daleko víc.

Jste spolkový časopis Asociace turistických oddílů mládeže. Znáte tomíky? Navštěvovala jste v dětství nějaký oddíl, chodí či chodily do podobného oddílu, kroužku Vaše děti?

Nepochybuji o tom, že v Liberci je pestrá spolková činnost. Podporuje ji Vaše město formou grantů, dotací? Prozradíte nám výši a formy podpory směřované k aktivitám dětem a mladým lidem na poli turistiky, tábornictví či obecně trávení volného času?

Město Liberec má několik účelových fondů, ze kterých je možno čerpat na různé projekty v oblasti sportu, kultury, podpory a rozvoje vzdělávání, zdraví nebo například prevence. Průměrně město mezi žadatele rozděljuje ročně přes 12 milionů korun.

Máte vlídné slovo pro čtenáře Tomíka? Těmi jsou většinou vedoucí oddílů, mladí instruktoři i tomíci sami. Desítka našich oddílů pracuje i v Libereckém kraji...

Vlídné slovo pro čtenáře Tomíka určitě mám. Jak jsem se mohla sama přesvědčit, časopis je to velmi zajímavý a já přeji všem tomíkům hodně zdaru a úspěchů v jejich činnosti i v osobním životě.

Proběhla konference KČT

V Praze se o víkendu 5. až 6. 4. 2014 sešel nejvyšší orgán KČT. Tento rok kromě obvyklých zpráv o ekonomice, revizní činnosti a dalších volilo dohromady 73 delegátů ze všech oblastí klubu nové vedení a schvalovalo nové stanovy. Ze tří kandidátů na předsedu byl nakonec ve druhém kole volby zvolen Mgr. Vratislav Chvátal. Funkci místopředsedů budou zastávat Zdeněk Cabalka z Brna a RNDr. Jiří Holmka. Dalším členem vedení KČT bude ostravský tomík Ing. Rostislav Kašovský-Čmoudík.

Stanovy KČT, které musí být v souladu s novým Občanským zákoníkem, doznaly jistých změn. Ty se týkají například počtu členů ve vedení a v ústředním výboru KČT nebo provázanosti mezi majetkem jednotlivých odborů KČT a hlavního spolku.

Tomíci byli na konferenci zastoupeni v nemalém počtu, urputně mačkali tlačítka na hlasovacích zařízeních a se zájmem poslouchali, jak roste nová Bezručova chata na Lysé hoře.

Anežka Klabanová

Vlakové kupé v klubovně!

Možná jste někdy přemýšleli nad tím, že by se vám v klubovně hodila taková jedna menší místnost á la kancelář. Prostě malý koutek, kde můžete uspořádat schůze vedoucích při plánování tábora nebo kde můžete chodit účtovat, aniž byste museli chodit mimo klubovnu a přitom by vás stačilo vytopit opravdu malý kousek místnosti.

Nad něčím podobným jsme přemýšleli i my. Navíc jsme chtěli něco opravdu originálního! A jak že jsme to vyřešili? Už jste viděli vlakové kupé někde jinde než ve vlaku? Zřejmě ne. Tedy až do teď. Seznamte se s naším „kupéčkem“ – místností neomezených možností.

Ajka „Smíšek“ Podlešná,
TOM Maracaibo, Trinec

Červen 1995

Železný tomík slaví dvacítku!

V zimě roku 1995 byla asociace v batolecím věku, republika vládla mečivý premiér a Jan Stráský, donedávna šéf Klubu českých turistů, mu dělal ministra dopravy, respektive zdravotnictví. Pár roků jsme vydávali Tomíka s barevnou obálkou a černobílým tiskem a někteří členové dnešního náčelnictva tahali za cůpky blondaté holčičky ve druhé či třetí třídě. Někdy v té době přišel tehdejší šéf našeho spolku s nápadem na zápolení borců, takto trojboj Železný tomík. Jezdilo se na kánoích zapůjčených oddílem Ivo Nevečerala z Jílového, něco poskytnuli roztočtí Svišti, kde a jaká kola se vzala už neví nikdo – no a běhalo se po svých. Kategorii mužů, tehdy velmi mladých, vyhráli tehdy devatenáctiletí Petr Balcer a Jan Hrubec, oba z TOM Roztoky, těsně je následovali Josef Votava a Martin Matas, dobří byli i brněnští bratři Zdubové, kteří porazili

úštěckého Járu Lepšíka a Ondru Choura... Celkem přijelo snad sedmdesát borců.

Na Sázavě se konal ještě jeden ročník, také solidně navštívený, také pod taktovkou Ivoše Nevečerala. Pak se trojboj přestěhoval do Litoměřic, kde je dodnes neúnavně opečováván Jindrou Dýdou Černým z tamních Delfinů. To, že si na Železného tomíka našly cestu i oddíly z Moravy, je milé. Svědčí to o dobré organizaci a chuti našich borců všech věkových kategorií závodit.

Na snímku z května 1995 je vítězná dvojice – náš pozdější spolkový ekonóm Petr Balcer, který tehdy neměl ani tuchu o svých dnešních třech dcerách, a Jan Hrubec-Judo, loutkoherec, který se svými povedenými kousky oblažil v posledních letech nejeden tábor.

Uteklo to jako voda...

(ton)

ŽELEZNÝ TOMÍK

Před dvaceti lety jsem si přečetl v Tomíkovi informaci, že bude organizován triatlon Železný TOMÍK. Hned jsem věděl, že ho pojedeme vyzkoušet. Tehdejší členové oddílu jasně souhlasili. Bohužel, termín Železného TOMÍka se tehdy kryl s jinými závody, které jsme pravidelně navštěvovali. A tak jsme absolvovali až ročník druhý. Závod se nám líbil, organizace nás nadchla. Když jsme byli požádáni o přípravu dalšího ročníku, ani na chvíli jsme nezaváhali. Bylo jasné, že tento triatlon tomíků musí pokračovat. Netušili jsme však, kolik let jej budeme organizovat, jaký bude zájem účastníků, zda vše dokážeme zajistit. A proč jsem začal se vzpomínkou, že jsme na prvním ročníku nakonec nebyli?

Vždyť je to dávno, mnozí by zapomněli. Pro nás to však je, jako by táta nebyl u porodu*. A tak jsme se o to víc snažili v dalších letech dát „klukovi“ tu nejlepší péči. Přebalovali jsme ho - zde si vzpomenu na skromné začátky, kdy startovalo do 50 závodníků, byly drobné ceny, e-mail, internet, mobil či notebook u nás byly teprve v plenkách. Učili jsme ho chodit (přicházely nápady pro nové trasy), učili jsme ho mluvit (oslovovali jsme nové oddíly, ale také sponzory).

V době školní docházky si našel nové kamarády (to již startovalo přes 100 borců). Snad i období puberty jsme zažili, kdy ubývalo organizátorů a nebylo lehké soutěž zabezpečit.

Letos „chlupík“ oslaví své dvacáté narozeniny. Snažili jsme se jej dobře vychovávat, je již statný, je známý a má svůj rozum. Ale věřte, jen těžko by se výchova dařila, pokud by nebylo dobrých kmotů a kmotrů (ano, to jste vy, tomíci, kteří každoročně jezdíte svého svěřence kontrolovat a vždy dokážete navodit správnou „bojovou“, ale přitom pohodovou atmosféru soutěže), kdyby nebylo opatrovníků (a to jste vy, milí rozhodčí, pomocníci, obětavci, bez kterých by to jeden člověk nedokázal i kdyby se na hlavu postavil), kdyby nebylo finanční a materiální péče (zde bych snad ani nemusel doplňovat ústředí asociace, Slavoj Litoměřice, město Litoměřice, sponzory...). Bez vaší podpory by to šlo jen těžko.

A tak, ačkoliv má Železný TOMÍK nyní svůj domov v Litoměřicích, vychováváme ho všichni společně. Děkuji za dobrou výchovu.

*Dýda Jindřich Černý,
TOM Delfin, Litoměřice*

* Poznámkou bych rád připomněl, že skutečným „otcem“ Železného TOMÍka je Tomáš Novotný.

Srpnový sraz tomíků zve do Olomouce

Vážení přátelé, tomíci z Olomouce – TOM Tuři, v čele se Soňou Rokytovou, vás zvou na týdenní letní sraz do Olomouce.

Poznáte nové město, navštívíte mnoho turistických zajímavostí, zaspoutujete si. Tento příjemný týden můžete prožít v termínu od 18.–24. srpna 2014.

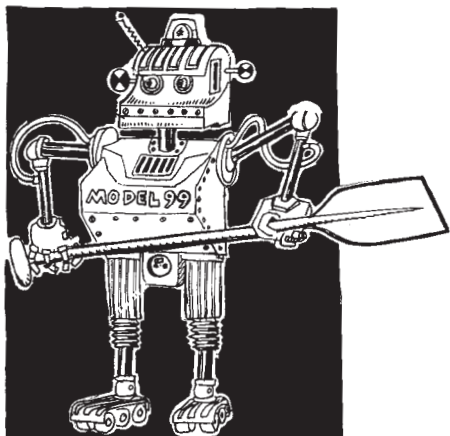
Ubytování pro vás je zajištěno v místní sokolovně, stejně tak i stravování.

Cena činí 1200,- Kč a zahrnuje ubytování, snídani, večere, dopravu objednaným autobusem a pronájem hřiště.

Podrobné informace o programu a přihlášku najdete na stránkách <http://www.a-tom.cz/clanek/16953-pozvani-na-letni-sraz-tom-2014-do-olomouce>.

Kontakt: Soňa Rokytová, Kyselovská 78, Olomouc 18, 78301, sefova@email.cz, telefon: 732 202 287.

(ústř)

Co bylo v únoru, březnu a dubnu 2014

❑ Tomíci z celé republiky se začali rádi a včas registrovat prostřednictvím elektronické databáze oddílů.

❑ Pokračovala stavba protipovodňových zídek a náhonů ve mlýně a v truhlářské dílně Zdeňka Skružného vyráběl sekerník Josef Votava kolo, kolo mlýnské.

❑ Před volební konferencí Klubu českých turistů zavládl v horních patrech KČT a asociace neklid. Všichni mluvili se všemi, o všech a často i proti všem.

❑ Tomíci z Maracaiba odvážně prožili prázdniny ve Stříbrných Horách, nové chalupě u Rýmařova, a byli tak první a poslední oddíl, který v ní před generální rekonstrukcí pobýval.

❑ Ondřej Šejtka a Tomáš Novotný začali na popud Jiřího Homolky jednat s mobilními operátory o tom, za jakých podmínek by mohla vzniknout tomická telefonní síť. Vzduchem létaly minuty a data a vítězně z téhle soutěže vyšla společnost Vodafone.

❑ V divadle Jára Cimrmana se sešlo víc než dvě stě padesát citelů Mistrova humoru, skoro ze sta procent z řad Klubu českých turistů. Nechyběla populární moderátorka Toulavé kamery Iveta Toušlová a šéfredaktorka Turisty Svatava Pátková, jevištní sklerotikon ocenil i Jan Havelka a další a další. Podle věrohodných zdrojů se na představení chystal jeden z věrných členů spolku tomíků, ale v rozrušení nad očekávaným představením a snad také trochu z roztržitosti načerpal do svého vozu benzín místo nafty, a na Cimrmana tím pádem nedošel...

❑ Sůvy z Prahy jeden den vletly do komunálního tisku v Praze 8 a den druhý smutně sledovaly, jak tomíkům pro letošní rok odlétají magistrátní dotace.

❑ Ministerstvo školství nadělilo tomíkům peníze na investiční obnovu Stříbrných Hor, dobudování vodních hrátek v Oparenském mlýně, hřiště v Dobré Vodě a také na opravu kluboven TOM BVÚ v Ostravě a svitavských Zálesáků.

❑ Vratislav Chváta vstoupil jako poslední do klání o předsednické křeslo v Klubu českých turistů.

❑ V Olomouci se chystal už 33. letní sraz tomíků.

❑ Ministr školství Marcel Chládek a jeho náměstci Petr Hulínský a Jan Zíkl přijali delegaci České rady dětí a mládeže a slíbili, že přispou peníze do mírně splasklého spolkového měšce.

❑ Tomíci z Ostravy čistili jako každý rok turistickou trasu na haldě Ema.

❑ Sešli se vedoucí pražských TOM a krajanek Petr Teringel ohlásil, že chce být vystřídán, nicméně že připraví letní sraz tomíků na Šumavě v roce 2015 a bez Bambiriády že nemůže být.

❑ Pavel Brož z TOM Úhlava získal bronz na mistrovství Plzeňského kraje v eskymování na kajaku.

❑ Sluníčka ze Štíbořic se dívala na svět přes skla fotoaparátů

❑ Uvolněnou sekretářskou židli na ústředí obsadil po Elišce Eclerové a zastupující Kačce Šejtkové Ománek, skaut a přesvědčený folklorista.

❑ V Litoměřicích chystal Dýda Jindra Černý dvacátý ročník Železného tomíka a na ústředí se vzpomínalo, jaké že to bylo, když dávná spolková toyota vezla tehdy – náctileté mládence na první ročník závodu na Sázavu.

❑ Šéf ostravského oddílu Buntaranta Jiří Garnol přibyl do Roztok a ujasňoval si na ústředí vše, co bylo potřebné k podání grantu v programu pro sociálně znevýhodněné děti.

❑ Skauti sněmovali v krásné a slunné Litomyšli, kam za nimi přijel ministr školství M. Chládek coby první ministerská návštěva od dob neblaze proslulého rudého dědka Zdeňka Nejedlého. Na rozdíl od něj dostal nový ministr šátek a stal se členem parlamentního skautského oddílu.

❑ Skauti dali svému spolku staronový název Skaut-český junák a z nějakého dobrého důvodu k tomu přidali z. s.

❑ Manžel správce mlýna Helenky Podroužkové vytrhal mocnou silou ohybné betonové prefabrikáty, které omylem přistály coby součást protilijákového opatření před mlýnem v Oparně, a nechal na jejich místo zasadit úhledný lomový kámen. Málem se kvůli tomu ocitl ve stavebním deníku, ale vše dobře dopadlo a osmého června se desítky tomíků a jejich hostů přesvědčili, že co Bocman dělal, dobře dělal.

❑ Pepřák z Berouna ohlásil kandidaturu do vedení Klubu českých turistů.

❑ Milan Zelenka z Vyrů a Koníků přivezl na ústředí Lásky a sňatky Habsburků.

❑ Vedení tomíků pracovalo na návrhu nových stanov tak, aby stanovy mohly být zveřejněny na spolkovém webu v první polovině května. Vedení vyzvalo členy spolku, aby o stanovách smírně a věcně debatovali.

❑ Prvního dubna vyšlo najevo, že skauti a tomíci už mnoho let tajně chystají splynutí v jeden spolek, který by se podle hronovského Karla Neuschla mohl jmenovat Juníci, a na obou ústředích se rozdrnčely telefony a začaly naskakovat nevěřící smysky. Inu...

❑ Do nejužšího klubového vedení nepronikli na dubnové konferenci klubu Ján Babnič, Jaroslav Šlechta, Ivan Press, Tomáš Novotný, Filip Černý ani Milan Zeman, ač chtěli. Zvoleni byli naopak Vra-

tislav Chváta (předsedou), Jiří Homolka a Zdeněk Cabalka (místopředsedy) a také Rosta Kašovský.

❑ Opavský magistrát při rozdělování peněz pro smysluplné trávení volného času dětí a mladých lidí úplně zapomněl, že existují i jiné než veskrze sportovní spolky, tedy třeba tomíci.

❑ Vyšlo najevo, že Veverk Joachim si v Zápisníku tomíka plete morzeovkové písmenko E s I ve stejném systému symbolů a že některé uzly má raději než uzly jiné.

❑ Ústředí postupně zpracovávalo projekty pro práci s dětmi postiženými sociálním vyloučením, projekty zaměřené na ochranu přírody u Nadace rozvoje občanské společnosti a také projekt finanční gramotnosti, který vyhlásila Československá obchodní banka.

❑ Staronovými šéfy České rady dětí a mládeže byli zvoleni Aleš Sedláček, Ondřej Šejtka a Jan Cieslar.

❑ Díky ministerské dotaci se o řádný krok přiblížila rekonstrukce slezské chalupy ve Stříbrných Horách, na jejíž generální opravu poslal odbor mládeže tomíkům v první etapě více než dva miliony korun.

❑ Spolkové vedení zasedlo v Bechyni, kde diskutovalo o změně stanov, spolupráci s Klubem českých turistů, vzalo na vědomí stav oprav základen a rozpočtení státních prostředků v roce 2014 a také informaci o tom, že 8. června bude slavně spuštěno mlýnské kolo v Oparně, což završí rok trvající stavbu protipovodňových opatření. Vedení odvolalo olomouckého krajanáka, se kterým již tři roky neexistoval kontakt, a poděkovalo Petru Teringelovi za práci, kterou odvedl pro pražské tomíky v uplynulých deseti letech. Předsednictvo zvolilo novým místopředsedou spolku Tomka Hurta z oddílu Dakoti.

❑ Jan Havelka provedl vedení tomíků bechyňským muzeem turistiky a ukázal přítomným budovaný archiv Klubu českých turistů, bašty, dvorky a vůbec všechno pěkné, o co se neúnavně a pilně stará.

❑ Vyšlo najevo, že publikace Chalupář je po třech letech téměř rozebrána a Tomáš Novotný s Milanem Blštákem začali přemýšlet o tom, zda se pustit do přípravy knihy nové, lepší.

SNĚM 2015

*Sněm Asociace TOM
se bude konat
23.–25.1.2015,
místem sněmu je Zlín.*

Elektronické formuláře frčí!

Vážení vedoucí, již od začátku roku jsme vás pravidelně informovali o připravovaných elektronických formulářích v registračním systému tomíků. Formuláře jsou hotové a připravené na vaše použití. Během dubna jsme drtivou většinu z nich zpřístupnili a již je můžete vyplňovat. Pevně věříme, že vám tím ubude administrativní zátěž a používání formulářů pro vás bude jednoduché. Veškeré formuláře naleznete v registračním systému, přes který registrujete oddíl či provádíte doregistrace členů. Zde v záložce formuláře naleznete aktuální seznam platných formulářů. Vaše ústředí.

Aleš Sedláček předsedou ČRDM na další 3 roky

Dosavadní předseda České rady dětí a mládeže, woodcrafter, náš přítel a schopný muž Aleš Sedláček bude naší střešní organizací řídit další 3 roky. Rozhodlo tak již 40. Valné shromáždění ČRDM, které se konalo ve čtvrtek 10. dubna v Praze.

Aleš Sedláček obhájil svůj post se ziskem 100 % hlasů, což dokládá, jak silný mandát od sdružení má. Tomíky bude v představenstvu zastupovat stejně jako posledních 7 let Ondra Šejtka v pozici místopředsedy, dalším místopředsedou je pak opět Jan Cieslar zvaný Scott od našich skautských přátel. Držme hochům palce, aby se jim dobře vládlo!

O. Š.

Poslední rozloučení

Sloužil u nás snad sedmnáct let. Co ten toho zažil! Kolik faxů jím prolezlo, kolik vášnivých i suše úředních slov oběma směry jím protéklo. Pamatuje grunderské doby spolku, používaly ho postupně čtyřisekretářky a jeden sekretář našeho ústředí. Byly časy, kdy jsme měli jedno jediné číslo - a jednoho, právě tohohle krasavce. Uměl i nahrávat, na dálku, považte: asi sedm roků jsem dvakrát či třikrát týdně zvedal sluchátko u sebe doma (později, v šerosvitné éře prvních mobilů, kdekoliv, kde byl tehdy bídny signál) a chrлил pokyny, vzkazy, nápady či urgentní, ale opravdu urgentní příkazy. Ty si pak paní Benešová po ránu rozechvěle přehrávala a snažila se je spolu s ostatními kolegy „zúřadovat“.

Přežil tisíce položení a zvednutí, přežil třískání. Náš někdejší ekonom Petr Balcer měl zvláštní radost z toho, rozplétat mu vždy pokroucenou šňůru.

U tomíků lze telefonovat levně

Vážení kolegové, jistě jste zaznamenali naše snažení zajistit výhodnější telefonické a datové služby. Vzhledem k tomu, že o tyto služby projevil zájem více než 100 osob, podepsali jsme se společností Vodafone smlouvu. Vám tak nabízíme výhodné volání, do kterého se můžete kdykoliv připojit, stačí kontaktovat Ondřeje Mánka na emailu omanek@a-tom.cz. V nabídce jsou dva typy tarifů, a to tarif Flat Bezstarostný za necelých 500 Kč s neomezeným

Posledních pět let jsme ho používali z piety a za zásluhy - byl velký, zabíral hodně místa na stole, doba faxová už také odcválala do minulosti... Až teď. Porouchal se nějaký prepínací čudlík, hovory nešly přepojovat. Dotornádoval.

Odpočívá na policičce ve skříní, taky z piety. Sladké snění, milý telefone!

(ton)

voláním a SMS + 1,5 GB dat, dále pak tarif Tarif OneNet za pouhou 1 Kč, kde minuta volání i SMS stojí také pouhou 1 Kč, volání v rámci celé sítě Asociace TOM je pak zdarma. K tarifům je možné dokoupit datové balíčky od 300 MB za 126 Kč až po 20 GB za 514 Kč. Mimo to nabízíme datové simkarty do tabletů a počítačů, dále roamingová zvýhodnění, ADSL linky apod. Podmínkou bude smlouva s ústředím asociace o dvouletém setrvání ve smluvním vztahu. Celou nabídku naleznete na webu asociace. Neváhejte a přidejte se do asociací sítě!

Tomík
duben 2014

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Rostoky.

Tel.. fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří Chour

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Nová tvář na ústředí

aneb Kdo je Ondřej Mánek

Můžete si představit 29 let mladého sekretáře, cca 180 cm vysokého a 80 kg hmotného, který rád čte dobré knížky, poslouchá kvalitní muziku a sleduje zajímavé filmy.

Nebo si představte bratra skauta milujícího oheň (táborový nebo buřtový - ne ten na střeše), chození po lese a táboření.

I kamaráda psů a dobré nálady si můžete představit. Nebo se s ním příležitostně potkáte na ústředí tomíků či na nějaké spolkové akci.

(om)

Dodejme, že Ondřej má „v referátu“ pojištění, běžnou administrativu spolku, přípravu jednání spolkového vedení či třeba uhánění oddílů, které se ne a ne zaregistrovat. Vyřizuje také část agendy související s registrací oddílů, takto pobočných spolků, v rejstříku Ministerstva spravedlnosti a bude mít na starost přípravu lednového sněmu v roce 2015.

(ton)

JARNÍ KUSALÍNO

Jsou místa, kam čas nedosáhne. Jsou často pečlivě ukryta, šťastnými znalými bedlivě chráněna a i tak jich s roky kvapem ubývá. Jsou přátelé, tak trochu „vyvolení“, kteří na tato místa jezdí s vámi, malé skupinky kamarádů či oddílových dětí, které tak pamatují mnohé nezapomenutelné z dob, kdy jste zde ono pohodové bezčasí sdíleli spolu. A vždy, když se sem vrátíte, budou se všechny ty pěkné vzpomínky, které tu zůstávají, vracet též. Jsou místa, kam čas nedosáhne...

I tento rok jsme s oddílem vyrazili na Kusalíno, jednu z prvních asociačních chalup kdesi nad Vsetínem. Březen, sluníčko, modrá obloha nad obzorem a vlahý vítr nesoucí příslib probouzejícího se jara. Slovy doktora Vlacha – idyla.

Když jsme se otřepali z nánosů úspěchanosti a HI-TECH organizované produktivity pracovních (či školních) dní, začali jsme to vnímat o to víc a dny se prodloužily. Nevstávali jsme brzo, ale dopoledne bylo delší, nechodili jsme spát nad ránem, ale večer jako by čekal, až si dopovídáme, dohrájeme hru, až bude *ten* čas. A právě pak nás teprve ukolébál tam „nahoru“, do spacáků, kde ještě chvílku

zněly poslední myšlenky a přelomové teze večerních debatérů. Nikam se nespěchalo, na vše byl čas - na spánek, na výlety i na třeba na společné čtení při svíčkách. Hlavními hesly byl odpočinek, pohoda.

Jezdíme na tuhle valašskou roubenku už léta, jen s posledními roky maličko jinak – vyrážíme sem pouze se staršími, s těmi, kteří přes rok v oddíle vedou programy, výpravy, plánují, zařizují a starají se o mladší. Právě oni si totiž potřebují nejvíce odpočinout, „vypnout“. Mají to tu za odměnu.

Oddílový i osobní život je přes rok náročný a hektický, nejen pro dospělé a vedoucí, ale i pro děti a mladé, ať je jim

7 nebo 17. Opravdu. Je. A my zjistili, že chceme-li jít v oddílovém životě kupředu – s kapitány, rádci, instruktory, je občas potřeba se i zastavit, utéct z povinností a nutností, neplánovat. Utéct do bezčasí. A tak jezdíme sem. Házíme listím, chodíme na výlety, vyrábíme si praky, slavíme či třeba prospíme odpoledne, abychom večer mohli společně zpívat, hrát nebo blbnout. Nikam se nespěchá, hodinky nemají slovo.

Neříkám: „dělejte to také“, říkám jen, že pro nás to i letos bylo opravdu fajn. Jsou kamarádi, které s sebou do hor vezmete a místa, kam čas nedosáhne...

Díky za ně.

Matěj Chour,
vedoucí TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

PAZVUKY V LESE Veverka Joachyma

